

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. Велико Търново, 13.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети септември
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ СТОЯНОВА

Членове: АЛЕКСАНДЪР ЛЮДМ.
ГРИГОРОВ
Диана Василева

при участието на секретаря ГАЛЯ Г. СТАНЧЕВА
в присъствието на прокурора Р. Ирм. Х.
като разгледа докладваното от Диана Василева Наказателно дело за
възобновяване № 20234000600185 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искане на осъденото лице К. З. Щ. от
гр.Дряново за възобновяване на наказателното производство по внохд №23 по
описа за 2023г. на Габровски окръжен съд, на основание чл.422 ,ал.1, т.5 във
вр.с чл.348, ал.1 от НПК.

В искането са наведени доводи за допуснати съществени нарушения на
процесуалните правила при разглеждане на делото, нарушение на закона и
явна несправедливост на наказанието. Сочи се, че инстанционните съдилища
неправилно са приели, че е извършил множество престъпления по чл.23, ал.1
от НК. Извършил е три деяния в гр.Добрич и по едно в гр.Дряново и
гр.Габрово, които са при еднородност на вината и през непродължителен
период от време, което съставлявало продължавано престъпление по чл.26,
ал.1 от НК, поради което не можело да се приложи нормата на чл.23 от НК.
Според нормата на чл.26 е следвало да има едно наложено наказание, а са му
наложени три различни наказания. На следващо място се сочи, че съдът е
трябвало да прекрати наказателното производство, на основание чл.24, т.6 от

НПК, тъй като вече е бил осъден за едно престъпление с влязла в сила присъда. Като процесуално нарушение се сочи отказа на първоинстанционния съд да му допусне поискан свидетел, както и че съдията му е предложил споразумение, което не било в неговите правомощия.

На следващо място в искането се сочи, че основното доказателство/ разпореждане за присъединяване от 2020г./ е юридически нищожно, тъй като е издадено без проверка и касаело действия от 2011г.

В искането е наведен довод и за явна несправедливост на наложеното наказание. Сочи се, че наказанието не е съобразено с резултата от престъплението, тъй като не е продал, а е дарил имотите на дъщеря си. Не било отчетено и направеното от него дарение на болницата в Община Добрич.

Направено е искане за преразглеждане на делото и отмяна на присъдата.

В съдебно заседание представителят на Великотърновска апелативна прокуратура оспорва искането. Счита, че не е налице основания за възобновяване на наказателното производство, като излага доводите си за това. Предлага да се остави без уважение искането.

Осъденото лице К. Щ. поддържа направеното искане за възобновяване по изложените в него доводи. Прави искане да се възобнови наказателното производство, като същото да бъде прекратено, на основание чл.24, т.6 от НПК, тъй като за същото деяние имал влязла в сила присъда на Дряновски районен съд.

Настоящият състав на АС- В.Търново, след като обсъди основанията, изложени в искането на осъденото лице, взе предвид становището на страните и след проверка на данните по внохд № 23/2023г. по описа на Габровски окръжен съд, с решение по което е потвърдена присъда по нохд № 576/22г. на РС-Габрово, в рамките на правомощията си, намери за установено следното:

Искането за възобновяване на наказателното производство на осъденото лице К. З. Щ. е процесуално допустимо. Предмет на същото е акт, попадащ в категорията на визираните в чл.419 и чл.422, ал.1, т.5 от НПК. Искането е направено от правоимащо лице и в установения срок по чл.421, ал.3 от НПК.

Разгледано по същество, съдът намира искането за неоснователно, по следните съображения:

С присъда № 74/19.12.2022г. постановена по нохд № 576/2022г. по описа на Габровски районен съд К. З. Щ. е признат за виновен за извършено на 02.07.2020г. в гр.Габрово престъпление по чл.313,ал.1 от НК и му е наложено наказание от шест месеца лишаване от свобода.

На основание чл.25, ал.1 във вр.с чл.23, ал.1 от НК съдът е определил на К. Щ. общо наказание по тази присъда и по споразумение по нохд № 1247/21г. на РС- Добрич, в сила от 05.11.2021г., общо наказание в размер на шест месеца лишаване от свобода, изпълнението на което е отложил за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила, на основание чл.66, ал.1 от НК.

На основание чл.23, ал.3 от НК съдът е присъединил към определеното общо наказание лишаване от свобода и наказанието глоба в размер на 2000лв., наложено му с присъдата на РС-Добрич.

По жалба на подсъдимия К. Щ. срещу постановената присъда е образувано внохд № 23 по описа за 2023г. на Габровски окръжен съд. С решение №38 от 12.05.2023г. по същото дело въззивният съд е потвърдил присъдата на РС- Габрово.

Искането за възобновяване се основава на чл.422, ал.1, т.5 от НПК, като се излагат съображения в подкрепа на заявените касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и 3 от НПК.

Съдът намира за неоснователен наведения от осъдения довод за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от първоинстанционния съд, изразяващо се в недопускане на поискан свидетел. Не всеки отказ на съда за допускане на доказателства може да се приеме, че е нарушение на процесуалните права. Първостепенният съд, пред когото е било направено искането, е дал мотивиран отговор на същото, като е приел, че обстоятелствата, за доказване на които е направено това доказателствено искане, стоят извън предмета на доказване по делото. И настоящият съдебен състав намира, че действително с показанията на поисканата свидетелка не би се стигнало до доизясняване на фактическата обстановка. Наред с това следва да се посочи, че в хода на възивното производство, инициирано именно по жалба на подсъдимия, въпреки дадената му законова възможност, той не е направил искане за допускане на свидетел. По тези съображения не може да се приеме, че са били накърнени правата на подсъдимия, в частност

правото му на защита.

На следващо място в искането се сочи, че съдията е направил предложение на подсъдимия за сключване на споразумение, което право не е имал. Макар и да няма конкретика, то съдът намира това твърдение, като довод за постановена присъда от незаконен състав. Съдът намира довода за необоснован и голословен. Видно от протоколите от проведените пред първоинстанционния съд съдебни заседания, на които не е била искана поправка е, че в нито един момент съдията- докладчик по делото не е правил каквото и да е предложение за постигане на споразумение между страните по делото. С оглед на това липсва основание да се приеме, че съдията е проявил пристрастие при постановяване на съдебния акт, което да е било основание същият да се отведе от разглеждане на делото.

Неоснователно е и възражението, че съдът е нарушил закона, като не е прекратил наказателното производство по делото, на основание чл.24, т.6 от НПК. Осъденото лице сочи, че в РС-Дряново е осъден за същото престъпление, като именно поради това делото пред РС-Габрово е следвало да бъде прекратено, на посоченото основание. Съгласно посочената норма наказателното производство се прекратява само в случаите, когато спрямо същото лице за същото престъпление има незавършено наказателно производство, влязла в сила присъда, постановление или влязло в сила определение или разпореждане за прекратяване на делото. Видно от данните по делото е, че Щ. е признат за виновен за извършено на 26.06.2020г. в гр.Дряново престъпление по чл.313, ал.3 от НК. Деянието, за което Щ. е признат за виновен и му е наложено наказание с присъдата на ГРС е извършено на 02.07.2020г. в гр.Габрово. Видно от това е, че последното съставлява самостоятелно престъпление, различно от това, извършено в гр.Дряново, поради което спрямо него не може да намери приложение нормата на чл.24, т.6 от НПК.

Действително спрямо осъдения са водени три досъдебни производства за извършени от него през периода 27.09.2019г.- 02.07.2020г. престъпления по чл.313, ал.3 от НК и по чл.313, ал.1 от НК, които безспорно са извършени при една и съща фактическа обстановка и еднородност на вината. В конкретния случай не е намерила приложение нормата на чл.26, ал.1 от НК, тъй като съгласно ал.6 на същия тази норма не намира приложение по отношение на

престъпления, извършени преди внасяне на обвинителен акт, но не включени в него, какъвто е настоящия случай. Наред с това следва да се посочи, че при образуване отделни наказателни производства, преценката за обединяването им, при наличието на предпоставките на чл.217 от НПК, в хода на ДП, е изключително правомощие на прокурора, което не подлежи на съдебен контрол.

В искането е наведен и довод за явна несправедливост на наложеното наказание, като се сочи, че съдът не е отчел като смекчаващо обстоятелство направено от осъдения дарение, както и че не е продал имотите, а ги е подарил на дъщеря си. Не е направено конкретно искане във връзка с това възражение.

Настоящият съдебен състав намира наведения довод за неоснователен. При определяне на наложеното на подсъдимия К. Щ. наказание, инстанционните съдилища са отчели всички отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства. Правилно е отчетена степента на обществена опасност на деянието, както и проявената престъпна упоритост от страна на подсъдимия, с оглед извършените от него други престъпни деяния от същия вид. От друга страна съдът е отчел като смекчаващи обстоятелства чистото му съдебно минало, тежкото му здравословно и материално състояние. Правилно, отчитайки посочените обстоятелства, инстанционните съдилища са приели, че наказанието следва да се определи по първата алтернатива, предвидена в чл.313,ал.1 от НПК, а именно „лишаване от свобода“, като е отмерено в размер на шест месеца. Видно е, че същото е определено под средния размер на предвиденото в закона и малко над законовия минимален размер. Настоящият съдебен състав, отчитайки данните по делото, не намира основания за намаляване размера на наложеното наказание. Същото безспорно съответства на степента на обществена опасност на деянието и дееца и се явява справедливо определено.

Съдът не споделя доводите на осъденото лице, че следва да се отчете като смекчаващо обстоятелство това, че не е продал имотите, а ги е подарил на дъщеря си. Вида и характера на извършените от него сделки, във връзка с които е подал процесната декларация пред нотариус, са неотнормирани към престъпното деяние, а така също не могат да бъдат приети и като смекчаващо отговорността обстоятелство. По отношение твърдения от осъдения

направен от него акт на дарение, съдът намира, че следва да бъде отчетен като положителни данни за неговата личност, но това не води до промяна в правните изводи по отношение вида и размера на наложеното наказание.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира искането за възобновяване на наказателното производство по делото за неоснователно, поради което и на основание чл.426 във вр.с чл.354, ал.1, т.1 от НПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения К. З. Щ. от гр.Дряново за възобновяване на внохд № 23/2023г. по описа на Габровски окръжен съд и нохд № 576/2022г. по описа на Габровски районен съд..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____